

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima est presentia p[er]sonalis vnionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De circūcisione dñi De uene

stores mirabilis affecti ad uidentū ebim: loq̄bant ad inuicē. di. Transcamus vsq̄ bethleem: et uidēlm̄ hoc uerbu. i. istam rē dignā p̄bo et recordatiōe. Hora bñ q̄ chris tus in nazareth p̄cipit. et in bethleem na scit. Nazareth q̄ppe interpretat̄ flos: et beth leem domus panis. Lū ḡ h̄z flos boni p̄po siti in corde: in eo ebis p̄cipit. Sed euz fru ctū boni opis facit: ch̄rus in eo nascit. Sz proh dolor multi faciūt abozitiū. Lōcipi unt quidē q̄nq̄ sz nō parūt. T̄ḡit fm̄ cōst lū Bede: transcamus etiā nos exēplo ho rū pastoz vsq̄ in bethleem ciuitate dauid cogitādo ac recolam? amādo: et incarnati onē ch̄ri dignis hōribz celebrādo. Trans camus etiā abieci carnalibz p̄cupisctis: toto desiderio mētis vsq̄ in bethleem su pernā. i. domū panis uiuē: nō manufactaz sed eternā in celis: et recolam? amādo q̄a uerbu caro factuz: illuc carne ascendit: ibi ḡ sedet in dextera patris. Illuc eū tota uir tutū instantia seq̄mur: et sollicita cordis ac corpis castigatione p̄urem? ut quē illi in p̄cepto uidere uagientē: nos in patris so lio mereamur uidere regnāte. **S**ecūda cō ditio est uigor realis ex eoz uis: exequen do sez diligent affectōnem boni p̄positi si ne p̄castigatione. Ideo dicit q̄ uenerunt festinatē in bethleem. Ecc̄l̄as. v. Ne tar des conuerti ad dñm. **T**ercia est r̄i gor carnalis macerationis. Nā sicut dicit̄ Job xxvij. Non inuenit in terra suauiter uiuētū. Unde pastozes inuenerūt iesū pu erū p̄ panis inuolutū. et positū in p̄cepto. iux ta uerbu angeli dicentis ad eos. Et hoc uobis signū: Inuentis infantes panis inuolutū et positū in p̄cepto. Lū aut euz iuentissent et adorassent: reuersi sūt euz gau dio: quia qui per contemplatiōē ducitur ad aēnitōnem diuine bonitatis: tōcū dus redit ad hereditiū uite actiue. Nos igit p̄ iūssimū testam queramus in humilitate cor dis et in simplicitate eū pastozibz. Et certe si pastozes illos sp̄ualiter imitemur: iesuz natū inuenimus in cordibz nr̄is: sicq̄ dice repotētm? q̄ uerbu caro factū est: habi taut in nob. Sicut ḡ dicit Bede in omel. Nos que dicta sūt de saluatore nostro ple na dilectōne festinem? amplecti: ut hec in future p̄fecte cognitiōnis uisū comprehē dere ualeamus. Amen.

Pro festo circūcisionis domini.

Vocatur est nōmē eius iesus. Luce. ij. Solennis est et celebris dies hodierna. Tum p̄ter octauā natiuitatis. Tum etiā p̄ter signatū culū circūcisionis q̄d hōdie ch̄ris suscepit. Tum etiā p̄ter pmulgationem sui nois. de q̄ euangelū dicit Vocatur est nōmē ei iesus. uocatur dicit: nō impositū. A deo im positū fuit hoc nōmē: sz p̄ angelū denūcia tū mariez ioseph: et p̄ eos alijs diuulgatū. Sic ar̄ dicit Tho. i. ij. p̄. q. xxxvij. Nota q̄ aliq̄b imponunt diuinit? / sz signat aliq̄ gratuitū donū eis diuinitus datū. sic Gen. xviij. dixit ois abraē. Appellaberis abiaā q̄z patre multaz gētū p̄stitui te. Et mar. xvi. dicit est petro Tu es petrus? et sup hāc p̄sto hōi hoc gr̄e munus collatū erat ut per ipm̄ oēs saluarent. Iō uenient uocatur est nōmē eius iesus. i. saluator. Sunt q̄ppe plura nomina ipi? dñi saluatoris. Tamē au p̄ns tria ipsoz specialit̄ contes. plabi mur. quoz significatio maxime nobis ex plicat ea que nostre saluti ueniunt: et ipz deū significat ut subsistens est i vtr̄sq̄ natura. scz Emanuel: Ch̄ristus: Iesus.

Primū est nōmē admirande celsitudinis. Emanuel

Secūm est nōmē venerande sanctitudinis. Ch̄ristus

Tertū est nōmē admirande celsitudinis. Iesus.

Rimū est nōmē admirande celsitudinis. Et hoc est hoc nōmē emanuel. de quo Esa. viij. Vocabit nōmē eius emanuel. q̄d signat illā supadmirabilem vnionē deitatis et humanitatis in persona dñi saluatoris. Emanuel enim interpretatur nobiscū deus. uel nobiscū uiu ntras. Et autē deus ipse p̄ natiuitatē suaz tp̄alem nobiscū triplici presentia.

Prima est presentia p̄sonalis vnionis.

Secūda est specialis p̄pitiatiōnis

Tercia est sacramental' refectionis

Quarta est presentia per

sonalis vnionis: per quā sic specialit̄ nunc nobiscū est deus q̄ nō illo mō eū angelis

rada scitudie nois chri Jo. XVIII

Heb. ij. Nisi angelos apprehendit: sed
men abaze. Vide si vis. s. ser. de adventu
in tertia pncipali consideratione

Secda e presentia speci-
alis pncipalioris. Nunc enim pncipior est
ad miserandū nōbis q̄ ante christi incar-
nationē r natiuitatē. Est q̄ speciali mō no-
biscū q̄ nūc tpe gratie sum⁹. fm quē modū
nō erat cū his q̄ in tpe veteris testamēti
fuerūt. Pncipior em̄ facilius ac copiosius
nūc pcedit misericōdia peccōrib⁹ ad deū se
puerentib⁹. Juxta illud Esa. xlix. In tpe
placito exaudiuit te: r in die salutis auxiliā-
tus sū tui. Qd̄ expōit paul⁹ de tpe gratie
h. Lopez. vj. di. Ecce nūc tps acceptabile ec-
ce nūc dies salutis. Nūc q̄ppe cū leuorū sa-
riffactione pōt aliq̄s dei miaz obrinere q̄
tpe veteris legis. Et hoc est p̄tute illi⁹ ac-
ceptissimē oblationis quā fecit chrs de se
ipso p oibus. Hebr. ix. Sanguis chrsi qui
p spūm̄ scm̄ semetipm̄ obtulit imāgularū
deo patri: emundabit cōscientias nr̄as ab
operib⁹ mortuis. Possimus igit̄ dicē
Iud ps̄ dñs p̄tutū nobiscū. suscep. nos ter-
ra ad misericōdiam: deus iacob

Tertia est presentia sa-
ramentalis refectōnis. p quā sic est cum
nobis christianis q̄ nō cū infidelib⁹: Jda
dicit dñs mart. vlt. Ecce ego vobiscū suz
vsq̄ ad cōsumationē seculi. Et vide deuo-
te inextimabile chri charitatē. Qd̄ em̄ de
nostra sumpsit humanitate totū p nobis
obtulit: totū q̄ nobis reliquit pro anima/
rū refectōne.

Secūdū est nomē venerāde sancti-
tudinis. scz hoc nomē christus. de
quo Lu. ij. Natus est vobis hodie
saluator: q̄ est chris⁹ r. Et dicit nomen ve-
nerāde sanctitudinis: qz significat illā pfe-
ctissimā r plenissimā gratie vngtionē r san-
ctitatē que fuit r est in aia chrisi. Chrs⁹
em̄ interpretat vinctus. Dicit aut̄ dñs ipse
christus p antonomasiā: qz summus rex:
summus propheta: summus sacerdos. Ille
em̄ tres plone antiquitus inungebant et
chrsi dicebant. Unde christus non ē no-
men p̄prium sed appellatiū. appropriatū
ē ipi deo p antonomasiā. Ab hoc aut̄
nomine dicimur christiani. quod nomen p̄-
mo ab aplis r discipulis fuit introductū

apud antiochiam: vt dicit in li. Ecclesiasti-
ce historie. antea aut̄ dicebātur discipuli.
Quia q̄ nomen debet esse consonū rei vt
probat. xxj. dist. c. Cleros. r extra de p̄-
bendis et dignitatib⁹. c. Luz scdm̄. Ideo
oportet vt qui christiani dicunt: chrsū imi-
tent. Hinc est qd̄ scribit: extra de sacra vni-
ctōne. c. Conuenisse. A chriso christiani
dicunt: vt quasi vincti diriuēt ab vincto: vt
omnes curraūt in odorem vnguentorū il-
lius cuius nomen est oleū effusū. Et Au-
gust. li. de doct. chrisi. Et sacramēto vni-
ctōnis: christianorū oim̄ vocabulū desce-
dit: quod nomen ille frustra sortit⁹ qui chrsi
stū minime imitat. Jre Aug⁹. Christian⁹
iusticie: bonitatis: pudicie: castitatis: pa-
tientie: humilitatis: innocētie r pietatis ē
nomē. Et tu istud quō tibi defendis r vbi
dicas: cui de tā plimis reb⁹ nec pauca sub-
sistūt. Christian⁹ vere est ille qui nō nois
em̄ sed etiā ope est. Hec Aug⁹. Qm̄ et ipse
chris⁹ Jo. xij. Exemplum dedi vobis vt
quēadmodū ego feci: ita r vos faci. In
mysterio aut̄ sue circūcisionis dedit nobis
tripler exemplū salutare qd̄ imitari debet⁹

Primū ē secta de obediētie r humilitatis.
Secūda ē tolerāde angustie r pnalitatis.
Tertū ē refectō de malicie r prauitatis.

Primū est exemplum rē.
In hoc videt⁹ q̄ leges seruauit circūcisus
sez octaua die sic pceptū erat in lege. Gal.
iij. Vult deus filiū suū factū sub lege.

Secūda est exemplū tolerā-
de angustie r penalitatis. Tunc em̄ cepit
p nobis p̄p̄ r sanguine suū fundere. J. Pe-
tri. iij. Chro in carne passō r vos eadē co-
gitatione agnamini.

Tertū est exemplū refecā
de malicie r prauitatis. Quia em̄ circūci-
di corporaliter voluit: docuit nos spiritua-
liter circūcidi debere. Rho. m. ij. Circū-
cisio cordis in spiritu non litera. cur⁹ laus
non ex hominibus sed ex deo est. Facta ē
autem huiusmodi circūcisio die octaua.
Per octo quippe dies intelligere possum⁹
octo p̄siderationes q̄ sunt q̄ octo lumina/
ria siue dies spirituales quibus agnosci-
tur q̄ vilis p̄periculosus et q̄ detestabi-

